

PREEKKRACHT Zondag 1 oktober 2017

HEER, mijn God

Geloven in de God van Abraham (Genesis 15)

Als we onze kinderen dopen, bidden we vol verlangen dat ze in de loop van hun leven zullen gaan geloven in God. Maar wat is dat nu eigenlijk: geloven? Met die vraag kunnen we ook zelf worstelen: we kunnen vol twijfels zitten, vol teleurstellingen, het geloof kan ons tussen de vingers zijn doorgeslipt. Of we zijn (als 'mensen van de weg') niet zo zeer gelovend als wel zoekend. Wat zoek je als je wilt ontdekken wat christelijk geloven betekent?

Abraham, de gelovige

De verhalen over Abraham moeten we steeds weer lezen vanuit het begin (Genesis 12:1-3). Daar spreekt God over drie beloften: 1. nageslacht krijgen ('verbonden zijn'), 2. land krijgen ('thuis zijn') en 3. gezegend worden om een bron van zegen te zijn ('betekenisvol zijn'). Drie beloften die dus tegemoet komen aan drie basis-verlangens in ons leven. Daarbij krijgt Abram samen met Sarai deze identiteit aangereikt: een zegen zijn voor alle volken, voor iedereen dus, niemand uitgezonderd. God leert ons niet denken in 'wij' tegenover 'zij'! Gods werk in deze wereld is zó inclusief! Hoe mooi is het ook om de God van Abraham te leren kennen, de God die zichzelf later aan Mozes (Exodus 3:6) zo voorstelt: 'Ik ben de God van je vader, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob'. God - de God van Jezus - gaat met ieder mens een unieke weg!

Abrams visioen

In Genesis 15 gebeurt er weer iets nieuws in Abrams leven, dat vol beproevingen is: in de Joods traditie wordt wel over 'de tien beproevingen van Abraham' gesproken, waarbij het offeren van Isaak de tiende is. Juist door zijn standvastige vertrouwen op de ene God wordt Abraham geroemd om zijn geloof (Hebreeën 11:17-19). Nu is er een visioen (15:1): héél Genesis 15 hoort bij dat visioen (Abram heeft dus niet fysiek naar de sterren gekeken of de dieren geslacht). Het gaat hier om een intens van binnen ervaren gebeuren dat God Abram laat ondervinden.

Een kind, een land

In het visioen draait het om twee van de drie beloften. De belofte van een kind (15:2-5) en de belofte van een land (15:7-21). Na twee beloften ('Je loon zal vorstelijk zijn' en 'Ik zal je dit land in bezit geven') zegt Abram: 'HEER, mijn God'. Er is - net als later bij Jezus - een vertrouwelijke relatie gegroeid tussen hem en zijn God waarin Abram openhartig kan zeggen wat hij wil. Hij uit zijn twijfel (en verdriet) als hij de HEER zegt dat Sarai en hij geen kind hebben. Maar God belooft in het visioen een groot nageslacht: 'Tel de sterren, als je dat kunt'. En Abram wil ook meer zekerheid over het beloofde land. In de verbondssluiting die zich dan in het visioen of de diepe slaap afspeelt, past God zich aan aan verbondssluitingen zoals die in die tijd plaats vonden. Abram kan er zeker van zijn dat God woord houdt: 'Dit land geef ik aan jouw nakomelingen'.

Rechtvaardig door geloof

Als scharniermoment staat er in dit hoofdstuk die ene zin waar Paulus (Romeinen 4:1-25, Galaten 3:6-29) en Jacobus later op terugkomen: "Abraham vertrouwde op God, en dat werd hem toegerekend als een rechtvaardige daad.' Hij wordt zelfs Gods vriend genoemd' (Jacobus 2:21-23). Wat is waar geloof? Wat is geloven als Abraham? Geloven is: de enige God volledig vertrouwen en met hem omgaan als een vriend. Dat maakt een mens rechtvaardig: iemand die leeft in overeenstemming met Gods wil, in zowel karakter als leefstijl, iemand die beantwoordt aan Gods doel met de mens. Wat is dat doel? 'Gezegend worden om een bron van zegen te zijn'. Voor alle mensen! Door Jezus!

Lezen

Genesis 15
Romeinen 4
Galaten 3
Hebreeën 11

Gespreksvragen

1. Wat leer jij van Abraham als het om geloven gaat?
2. Hoe herken jij in je leven dat geloven gepaard gaat met beproevingen?
3. 'Zo is mijn God!' Zou je daar iets over kunnen vertellen?
4. Wat betekent het voor jou om rechtvaardig te zijn?
5. Hoe ben jij een bron van zegen voor mensen (niemand uitgezonderd) om je heen?

Websites

www.josdouma.nl
www.levenindekerk.nl
www.plantagekerkzwolle.nl

Plantagekerk
Zwolle